

have sin Grund i den samme Opfattelse af denne Meddelelses Betydning, som ogsaa Hr. Vazarus har havt, s. ovfr. Nr. 2, nemlig at der efter dens Afgivelse ikke kan modtages Stemmer ved den paagjældende Liste. Det ses nu ogsaa, at Professor Falbe-Hansen ikke har været paa det Rene med, om dette kunde ske, men at han dog, foranlediget ved stedfundne Opfordringer, har modtaget Stemmer, idet han gjorde et lille Mærke ved dem, hvis der senere skulde blive Spørgsmaal om deres Gyldighed. Udvalgets Flertal synes imidlertid at forstaa Anken som rettet paa, at den paa Formandens Ordre i Henhold til Valglovens § 42, Punktum 2, stedfundne endelige Slutning af Stemmegivningen i Ridehuset ikke skulde have fundet Sted samtidig. Der foreligger imidlertid Intet, der afkræfter Rigtigheden af Formandens Erklæring om, at han, efter at have modtaget Anmeldelse om Stemmegivningens Ophør fra samtlige Valglisteførere, uebløffelig sendte Bud til alle disse om at møde med deres>Lister paa det forud angivne Sted. At dette Bud ikke kunde komme til Alle samtidig i strengeste Forstand, følger af sig selv. Men at Tidsforskjellen mellem Afslutningen har været større, end uundgaeligt, er der ingen som helst Grund til at antage — bortset fra de to Klagere, der synes at have modtaget nogle Stemmer ved deres Valgbord, efter at Formanden havde givet Befæd om at komme til Tribunen (Tillægsforh. S. 6 og 57)*). Særlig indeholder det af Flertallet fremdragne Udsagn af Betjent Hendriksen aldeles Intet, der kunde berettigede til denne Antagelse. Der kan derfor ikke her med Føie tales om nogen Uregelmæssighed, i alt Fald med Undtagelse af den sidst omtalte fra Klagerens Side.

2) En lignende Uklarhed som ved den første Ankepost er der ved den anden Anke.

Hvad enten den imidlertid har Hensyn til den Meddelelse til Formanden, som omtales i Valglovens § 42, Punktum 1, eller til den Beslutning af Formanden, som omtales i § 42, Punktum 2, er den lige lidt begrundet. Ved de tre frederiksbergske>Lister, ved hvilke Formanden saae sig nødt til at „foranledige“, at hin Meddelelse afgaves, skete dette med det størst mulige Hensyn til ikke at udelukke nogen tilstedekomende Vælger fra at stemme. Om at udsætte Meldingen af Hensyn til Vælgere, der mulig kunde ventes at komme tilstede, kan der hverken efter Loven eller efter Folkethingets ofte nok tilkjendegivne Opfattelse af denne være Tale. Efterat dernæst Formanden havde modtaget Meddelelse fra samtlige Valglisteførere, var han efter Valglovens § 42, Punktum 2, ikke blot berettiget, men forpligtet til at handle, som han gjorde, nemlig strax at give samtlige>Listeførere Bud om at møde paa Tribunen med deres>Lister. Paa ethvert Trin af Afstemningen i Ridehuset har Formanden handlet i nøieste Overensstemmelse med Valgloven.

3) Da der ikke fandt nogen „for tidlig“ Afslutning i Valglokalet Sted, bortfalder den tredje Ankepost. De Vælgere, der have maattet afgive deres Stemme paa Valgtribunen, vare med fuld Ret udelukkede fra at afgive den i Valglokalet*). Formanden vilde have været aldeles uberettiget til at efterkomme Professor Falbe-Hansens Fordring paa Tribunen om, at alle>Listeførere skulde vende tilbage til deres Pladser i Valglokalet og atter aabne Udgang til at stemme der. At Stemmemodtagelsen paa Tribunen ikke kunde være saa bekvem som i Valglokalet, føl-

*) Naar Flertallet bemærker, at der blev afgivet „over 100 Stemmer paa Tribunen“, maa det dog erindres, at Valgbestyrrelsens Medlemmer og sammes Medhjælpere — i Alt 42 Personer, altsaa henved Halvdelen, hvis de Alle have stemt — efter Valgloven skulde afgive deres Stemme paa Tribunen. Tallet af andre Vælgere, der have stemt der, maa altsaa reduceres meget betydelig.

*) Den jævnlige Sammenblanding af Meddelelsen efter Vgl. § 42, Pkt. 1 og Formandens Befæd efter § 42, Pkt. 2 medfører, at Forhørerne efterlade nogen Uklarhed om dette Punkt.